

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2023. május 2.
(OR. en)

8898/23
ADD 2

ENV 437

FEDŐLAP

Küldi:	az Európai Bizottság
Az átvétel dátuma:	2023. április 28.
Címzett:	a Tanács Főtitkársága
Tárgy:	Melléklet a következőhöz: A BIZOTTSÁG HATÁROZATA (XXX) a nedvszívó higiéniai termékek és az újrahasználatos menstruációs kelyhek uniós ökcímkejének odaítélésére vonatkozó kritériumok megállapításáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a D088269/02 számú dokumentum II. mellékletét.

Melléklet: D088269/02 - Annex II

HU
II. MELLÉKLET

Az újrahasználatos menstruációs kelyhek uniós öko címkéjének odaítélésére vonatkozó kritériumok

Az uniós öko címké odaítélésére vonatkozó kritériumok célja elismerni a piacon elérhető legjobb környezeti teljesítményt felmutató újrahasználatos menstruációs kelyheket. A kritériumok az e termékek életciklusához kapcsolódó fő környezeti hatásokra összpontosítanak, és támogatják a gazdaság körforgásos jellegét.

Értékelési és ellenőrzési követelmények

Ahhoz, hogy egy adott terméknek odaítéljék az uniós öko címkét, a terméknek minden egyes követelménynek meg kell felelnie. A kérelmezőnek írásban kell megerősítenie, hogy valamennyi kritérium teljesül.

Minden kritériumhoz konkrét értékelési és ellenőrzési követelmények tartoznak.

Ha a kérelmezőnek a kritériumoknak való megfelelés igazolására nyilatkozatokat, dokumentumokat, elemzéseket, vizsgálati jegyzőkönyveket vagy egyéb bizonyítékot kell benyújtania, azok az esetnek megfelelően származhatnak a kérelmezőtől és/vagy annak beszállítójától (beszállítóitól).

Az illetékes testületeknek előnyben kell részesíteniük a vizsgáló- és kalibrálólaboratóriumokra vonatkozó harmonizált szabvány szerint akkreditált szervezetek által kiállított tanúsítványokat, valamint a termékek, folyamatok és szolgáltatások tanúsítását végző szervezetekre vonatkozó harmonizált szabvány szerint akkreditált szervezetek által kiállított igazolásokat.

Adott esetben az egyes kritériumok tekintetében a megadott vizsgálati módszerektől eltérő vizsgálati módszerek is alkalmazhatók, amennyiben a kérelmet elbíráló illetékes testület elfogadja azok egyenértékűségét.

Az illetékes testületek szükség szerint igazoló dokumentumokat kérhetnek, illetve független ellenőrzéseket vagy helyszíni ellenőrzéseket végezhetnek.

Az uniós öko címkés termékek beszállítóiban vagy gyártási helyszíneiben bekövetkező változásokról értesíteni kell az illetékes testületeket, valamint igazoló adatokat kell a rendelkezésükre kell bocsátani a kritériumoknak való folytonos megfelelés ellenőrzéséhez.

Az uniós öko címké odaítélésének előfeltétele, hogy a termék megfeleljen azon ország vagy országok valamennyi vonatkozó jogi követelményének, ahol a terméket forgalmazni kívánják. A kérelmezőnek nyilatkozatot kell tennie arról, hogy a termék megfelel ennek a feltételnek.

Az uniós öko címké iránti kérelemmel együtt a következő információkat kell benyújtani:

- a) a termék leírása, beleértve az egyes termékegységek tömegét és a termék össztömegét;

- b) a fogyasztói csomagolás leírása, beleértve adott esetben annak össztömegét;
- c) a gyűjtőcsomagolás leírása, beleértve adott esetben annak össztömegét;
- d) a különálló alkotóelemek leírása, beleértve azok tömegét;
- e) a termékben felhasznált alkotóelemek, anyagok és vegyületek, ezek mindegyikének tömege és adott esetben CAS-száma.

E melléklet alkalmazásában:

1. „adalékanyagok”: az alkotóelemekhez, az anyagokhoz vagy a végtermékhez a termék egyes jellemzőinek javítása vagy megőrzése érdekében hozzáadott anyagok;
2. „kompozit csomagolás”: két vagy több különböző, egymástól kézzel szétválaszthatatlan anyagból álló, és ezért egyetlen, szétválaszthatatlan egységet képező csomagolási egység, a címkékhez, záróelemekhez és lezárásokhoz használt anyagok kivételével;
3. „gyűjtőcsomagolás”, más néven másodlagos csomagolás: olyan csomagolás, amelynek célja, hogy meghatározott számú értékesítési egységet foglaljon magában az értékesítési helyen, akár a fogyasztó részére értékesítik ezeket az egységeket ilyen formában, akár csak a polcok feltöltésére szolgálnak az értékesítési helyen, akár készlet-nyilvántartási vagy forgalmazási egységet képeznek, és amelyet a termékről a termék tulajdonságainak megváltoztatása nélkül el lehet távolítani;
4. „szennyeződés”: a termelésből – beleértve a nyersanyagok termelését is – származó maradványanyagok, szennyező anyagok stb., amelyek a nyersanyagban/összetevőben és/vagy a (végtermékben vagy annak valamely alkotóelemében használt) vegyipari termékben kevesebb mint 100 ppm (0,0100 tömegszázalék, 100 mg/kg) koncentrációban találhatók meg;
5. „összetevő”: a (végtermékben vagy annak valamely alkotóelemében használt) vegyipari termékben található valamennyi anyag, beleértve a nyersanyagokban található adalékanyagokat (pl. tartósítószerket és stabilizátorokat). Az összetevőkből stabil gyártási körülmények között ismertén felszabaduló anyagok (pl. formaldehid és arilamin) szintén összetevőknek tekintendők;
6. „csomagolás”: bármilyen anyagból készült tárgyak, amelyek termékek tárolására, megóvására, kezelésére, szállítására vagy bemutatására szolgálnak, és amelyek funkciójuk, anyaguk és kialakításuk alapján különböző csomagolási formákra oszthatók fel, beleértve a következőket:
 - a) olyan tárgyak, amelyek a termék tárolásához, megtámasztásához vagy megóvásához szükségesek annak teljes élettartama során, de nem képezik a termék olyan szerves részét, amelyet a termékkel együtt történő használatra, fogyasztásra vagy ártalmatlanításra szánnak;
 - b) az a) pontban említett valamely tárgy azon alkotóelemei és kiegészítő elemei, amelyek a tárgy szerves részét képezik;
 - c) az a) pontban említett tárgy kiegészítő elemei, amelyek közvetlenül a termékre vannak rögzítve vagy ahhoz vannak kapcsolva, és csomagolási funkciót látnak el, de nem képezik a termék olyan szerves részét, amelyet a termékkel együtt történő használatra, fogyasztásra vagy ártalmatlanításra szánnak; stb.;

7. „műanyagok”: az 1907/2006/EK rendelet 3. cikkének 5. pontja értelmében vett polimerek, amelyekhez esetleg adalékanyagokat vagy egyéb anyagokat adtak, és amelyek a végtermék és/vagy a csomagolás fő szerkezeti alkotóelemeiként funkcionálhatnak, kivéve a kémiaiilag nem módosított természetes polimereket;
8. „polimer”: monomer egységek egy vagy több típusának sorozatával jellemzett molekulákból álló anyag. Az ilyen molekulák széles molekulatömeg-tartományban oszlanak el, amelyben a molekulásúly különbségét elsősorban a monomer egységek számának különbsége okozza. A polimer a következőkből áll: a) a legalább három monomer egységet tartalmazó molekulák egyszerű súlytöbbsége, amelyek legalább egy másik monomer egységhez vagy egyéb reagenshez kovalens kötéssel kapcsolódnak; b) az azonos molekulatömegű molekulák kevesebb mint egyszerű súlytöbbsége. E fogalom meghatározás összefüggésében a „monomer egység” a polimerben található monomer anyag kötött formáját jelenti az 1907/2006/EK rendeletben meghatározottak szerint;
9. „újrafeldolgozhatóság”: egy tárgy újrafeldolgozható részeinek mennyisége (tömeg vagy százalékos arány szerint);
10. „újrafeldolgozott tartalom”: egy tárgy (terület, hosszúság, térfogat vagy tömeg szerinti) azon részaránya, amely fogyasztói és/vagy ipari felhasználás után újrafeldolgozott anyagból származik. Ebben az esetben a „tárgy” utalhat a termékre vagy a csomagolásra;
11. „újrafeldolgozás”: a 2008/98/EK irányelv 3. cikkével összhangban olyan hasznosítási művelet, amelynek során a hulladék anyagokat újrafeldolgozás révén terméké vagy anyaggá alakítják, akár azok eredeti használati céljára, akár más célokra. Ez magában foglalja a szerves anyagok feldolgozását is, de nem tartalmazza az energetikai hasznosítást és az üzemanyagként való használatra történő vagy az újratöltéshez szükséges újrafeldolgozást;
12. „fogyasztói csomagolás”, más néven elsődleges csomagolás: olyan csomagolás, amelynek célja, hogy az értékesítési ponton a végső felhasználó vagy a fogyasztó számára termékekből és csomagolásból álló értékesítési egységet képezzen;
13. „különálló alkotóelem”: olyan csomagolási alkotóelem, amely elkülönül a csomagolási egység fő részétől, esetleg eltérő anyagból is készül, és amelyet a termékhez való hozzáférés érdekében teljesen és tartósan le kell választani a fő csomagolási egységről, továbbá amelyről jellemzően külön tételként és hamarabb válnak meg, mint a csomagolási egységtől. Az újrahasználatos menstruációs kelyhek esetében minden olyan (védő- vagy higiéniai funkcióval rendelkező) alkotóelem, amelyet a termék használata előtt el kell távolítani, például a kehellyel rendszerint együtt értékesített zsák/tasak;
14. „endokrin károsító tulajdonságúként azonosított anyagok”, más néven endokrin károsító anyagok: olyan anyagok, amelyekről az 1907/2006/EK rendelet 57. cikkének

- f) pontja (a különös aggodalomra okot adó anyagok jelöltlistája) vagy az 528/2012/EU rendelet vagy az 1107/2009/EK rendelet vagy az 1272/2008/EK rendelet szerint megállapították, hogy (az emberi egészségre és/vagy a környezetre) endokrin károsító tulajdonságokkal rendelkeznek;
15. „szintetikus polimerek”: a cellulózpéptől eltérő makromolekuláris anyagok, amelyeket szándékosan állítanak elő az alábbi módszerek valamelyikével:
- a) polimerizációs folyamat, például poliaddíció vagy polikondenzáció, illetve a monomerek és egyéb kiindulási anyagok kombinációjának bármely más hasonló folyamata;
 - b) természetes vagy szintetikus makromolekulák kémiai módosítása;
 - c) mikrobiális fermentáció.

1. kritérium A nyersanyag előállítása során keletkező kibocsátások

1.1. Por és kloridok levegőbe történő kibocsátása

a) Porkibocsátások

i. Ez a követelmény csak a szilikonokra vonatkozik.

A nyersanyagként használt elemi szilícium tárolása és kezelése során az alábbi technikák közül legalább egyet alkalmazni kell:

- Az elemi szilícium silókban történő tárolása (örlés után);
- Az elemi szilícium esőtől és szélről védett fedett területeken történő tárolása (örlés után);
- Az elemi szilícium tárolóba való töltése során olyan berendezések használata, amelyek elszívó kürtővel és elvezetőcsővel rendelkeznek a diffúz porkibocsátások leválasztására (örlés után);
- Az örlőgép atmoszférájának a légköri nyomásnál valamivel alacsonyabb nyomáson tartása.

ii. Ez a követelmény a szilikonokra és más elasztomerekre egyaránt vonatkozik.

Az irányított porkibocsátások éves átlaga nem érheti el az 5 mg/Nm³-t. A porkibocsátásokat folyamatosan nyomon kell követni.

b) Kloridkibocsátások

i. Ez a követelmény csak a szilikonokra vonatkozik.

A metil-kloridból, a közvetlen szintézisből és a desztillálásból származó távozó gázokat termikus oxidációnak, majd nedves mosásnak kell alávetni. A klórozott vegyületek termikus oxidációs eljárás során való égetése engedélyezett.

ii. Ez a követelmény a szilikonoktól eltérő elasztomerekre vonatkozik.

A poliklórozott dibenzo-p-dioxin- (PCDD) és a poliklórozott dibenzofurán- (PCDF) kibocsátások nem érhetik el a 0,01 ng TEQ/Nm³-t (a mintavételi időszak során mért adatok átlagaként). A PCDD-/PCDF-kibocsátások nyomon követését hathavonta kell elvégezni.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek be kell nyújtania a nyersanyag beszállítójának nyilatkozatát arra vonatkozóan, hogy megfelel az 1.1. kritériumnak. A nyilatkozatnak továbbá igazolnia kell a következőknek való megfelelést:

- az 1.1. kritérium a) pontjának i. alpontja: a szilikon beszállítójának fel kell tüntetnie, hogy a telephelyén milyen technikát alkalmaz, és kiegészítő adatként fényképeket vagy műszaki leírásokat kell mellékelnie;

- az 1.1. kritérium a) pontjának ii. alpontja: a nyersanyag-beszállítónak rendelkezésre kell bocsátania a telephelyen végzett pormérések eredményeit, valamint a porkibocsátás éves átlagát. Az elfogadott módszerek az EN 15267-1, EN 15267-2, EN 15267-3, EN 15267-4, EN 13284-1 és EN 13284-2 szabvány szerinti módszerek. A szilikongyártás esetében a mérésnek ki kell terjednie legalább az elemi szilícium őrlésére, tárolására és kezelésére;
- az 1.1. kritérium b) pontjának i. alpontja: a szilikon beszállítójának részletes adatokat kell szolgáltatnia a metil-kloridból, a közvetlen szintézisből és a desztillálásból származó távozó gázok feldolgozásáról;
- az 1.1. kritérium b) pontjának ii. alpontja: a nyersanyag beszállítójának a kezelt gázokkal kapcsolatban rendelkezésre kell bocsátania a PCDD-/PCDF-kibocsátások méréseinek eredményeit. Az elfogadott módszerek az EN 1948-1, EN 1948-2 és EN 1948-3 szabvány szerinti módszerek.

1.2. Réz és cink vízbe történő kibocsátása

Ez a kritérium csak a szilikonokra vonatkozik.

A polidimetil-sziloxán (PDMS) előállítási szakaszából származó szennyvizet kicsapattal vagy lúgos körülmények közötti flokkulációval elő kell kezelni, majd ülepitést és szűrést kell végezni. Ez az alábbiakat foglalja magában:

- a) az iszap ártalmatlanítás előtti víztelenítése; valamint
- b) a szilárd fém maradékanyagok kinyerése fémvisszanyerő üzemekben.

A kezelt szennyvízben a réz koncentrációjának 0,5 mg/l alatt, míg a cink koncentrációjának 2 mg/l alatt kell lennie.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek be kell nyújtania a szilikon beszállítójának nyilatkozatát arra vonatkozóan, hogy megfelel az 1.2. kritériumnak, valamint annak igazolását, hogy az üzem szennyvízkezelő rendszerén belül a kicsapattal/flokkulációt szolgáló szakaszt ülepités követi. Ezenkívül a szilikon beszállítójának rendelkezésre kell bocsátania a kezelt szennyvíz réz- és cinktartalmára vonatkozó mérési eredményeket.

1.3. CO₂-kibocsátások

Ez a kritérium csak a szilikonokra vonatkozik.

A szilikongyártásból származó CO₂-kibocsátások, beleértve a villamosenergia-termelésből származó kibocsátásokat is (függetlenül attól, hogy az energiát a gyártóüzem telephelyén vagy azon kívül termelik), 1 kg szilikonra vetítve nem haladhatják meg a 6,58 kg-t. A CO₂-kibocsátások számításakor figyelembe kell venni a szilikongyártás során használt valamennyi nem megújuló energiaforrást. Az egyes energiaforrásokból származó CO₂-kibocsátások kiszámításához az 1. táblázat szerinti kibocsátási referenciaértékeket kell használni. Szükség esetén az egyéb energiaforrásokra vonatkozó CO₂-kibocsátási tényezőket az (EU) 2018/2066

rendelet VI. melléklete tartalmazza, míg a hálózati villamos energiára vonatkozó CO₂-kibocsátási tényezőknek összhangban kell lenniük az (EU) 2019/331 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel.

1. táblázat: A különböző energiaforrásokból származó CO₂-kibocsátások referenciaértékei

Tüzelőanyag	CO₂-kibocsátások	Mértékegység	Hivatkozás
Szén	94,6	g fosszilis CO ₂ /MJ	(EU) 2018/2066 rendelet
Nyersolaj	73,3	g fosszilis CO ₂ /MJ	(EU) 2018/2066 rendelet
Fűtőolaj 1.	74,1	g fosszilis CO ₂ /MJ	(EU) 2018/2066 rendelet
Fűtőolaj 2–5.	77,4	g fosszilis CO ₂ /MJ	(EU) 2018/2066 rendelet
LPG	63,1	g fosszilis CO ₂ /MJ	(EU) 2018/2066 rendelet
Földgáz	56,1	g fosszilis CO ₂ /MJ	(EU) 2018/2066 rendelet
Hálózati villamos energia	376	g fosszilis CO ₂ /kWh	(EU) 2019/331 rendelet

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek be kell nyújtania a szilikongyártásból származó CO₂-kibocsátásokra vonatkozó adatokat és részletes számításokat.

A CO₂-kibocsátási adatok kapcsán figyelembe kell venni a nyersanyaggyártás során felhasznált összes energiaforrást, beleértve a villamosenergia-termelésből származó kibocsátásokat is (függetlenül attól, hogy az energiát a gyártóüzem telephelyén vagy azon kívül termelik).

A gyártási folyamatokhoz beszerzett és felhasznált, megújuló forrásokból származó energia mennyiségét nem kell figyelembe venni a CO₂-kibocsátások kiszámításakor. A biomassza-tüzelés esetében ez azt jelenti, hogy a biomasszának meg kell felelnie az (EU) 2018/2001 irányelv idevágó fenntarthatósági és üvegházhatásúgáz-kibocsátás megtakarítására vonatkozó kritériumainak. A kérelmezőnek megfelelő dokumentumokkal kell igazolnia, hogy az üzemben ilyen típusú energiát ténylegesen használnak, illetve külső forrásból beszereztek (a szerződés másolata és a megvásárolt villamos energia megújuló részarányát feltüntető számla).

A számításoknak és/vagy az anyagmérlegeknek 12 hónapos gyártási időszakon kell alapulniuk. A számításokat évente meg kell ismételni. Új vagy felújított gyártóüzem esetében a számításokat az üzem legalább 45 egymást követő napon át tartó stabil üzemelésére kell alapozni. A számításoknak az adott időszak szempontjából reprezentatívnak kell lenniük.

A hálózati villamos energia esetében a fent megadott értéket (európai átlag) kell használni, kivéve, ha a kérelmező olyan dokumentumokat nyújt be, amelyek alapján megállapíthatók a saját villamosenergia-szolgáltatóira vonatkozó konkrét értékek (eredetigazolt villamos energiára vagy tanúsított villamos energiára vonatkozó szerződés). Ebben az esetben a kérelmező a megadott érték helyett ezt az értéket használhatja. A megfelelést alátámasztó dokumentumoknak (pl. szerződésmásolatnak) tartalmazniuk kell az átlagértéket feltüntető műszaki leírásokat.

2. kritérium A gyártással összefüggő környezetgazdálkodás

Minden olyan üzemnek, ahol a nyersanyagokat (szilikont vagy más elasztomereket) vagy a végtermékeket állítják elő, rendszerekkel kell rendelkeznie a következők végrehajtására:

- a) víztakarékosság. A vízgazdálkodási rendszert dokumentálni vagy ismertetni kell, kitérve legalább a következő szempontokat érintő információkra: a vízmozgások nyomon követése; a zárt rendszerekben történő vízkeringtetés igazolása; a szennyvízképződés mérséklésével és az optimalizálási arányokkal kapcsolatos folyamatos fejlesztési célkitűzések és célértékek (ha releváns, azaz ha az üzemben használnak vizet);
- b) integrált hulladékgazdálkodási terv, amely az ártalmatlanítással szemben a gyártóüzemben keletkező valamennyi hulladék esetében az ártalmatlanítástól eltérő kezelési módokat részesíti előnyben, és figyelembe veszi a hulladék megelőzését, újrafelhasználását, újrafeldolgozását, hasznosítását és végleges ártalmatlanítását magában foglaló hulladékhierarchiát. A hulladékgazdálkodási tervet dokumentálni vagy ismertetni kell, kitérve legalább a következő szempontokat érintő információkra: a különböző hulladékfrakciók szétválasztása; a nem veszélyes hulladékaramban lévő újrafeldolgozható anyagok kezelése, gyűjtése, szétválasztása és használata; anyagok egyéb felhasználásra történő visszanyerése; a veszélyes hulladék kezelése, gyűjtése, szétválasztása és ártalmatlanítása az illetékes helyi és a nemzeti szabályozó hatóságok által meghatározottak szerint; valamint a hulladék megelőzését, újrafelhasználását, újrafeldolgozását, és a nem megelőzhető hulladékfrakciók hasznosítását (beleértve az energetikai hasznosítást is) szolgáló folyamatos fejlesztési célkitűzések és célértékek;
- c) az energiahatékonyság és az energiagazdálkodás optimalizálása. Az energiagazdálkodási rendszernek ki kell terjednie valamennyi energiafogyasztó berendezésre, beleértve a gépeket, a világítást, a légkondicionálást és a hűtést is. Az energiagazdálkodási rendszernek tartalmaznia kell az energiahatékonyság javítását célzó intézkedéseket, kitérve legalább a következő szempontokat érintő információkra: energiaadat-gyűjtési terv kidolgozása és végrehajtása a legfontosabb energetikai adatok azonosítása érdekében; az energiafogyasztás elemzése, amely tartalmazza az energiafogyasztó rendszerek, eljárások és létesítmények jegyzékét; a hatékonyabb energiafelhasználást célzó intézkedések meghatározása; az energiafogyasztás csökkentésével kapcsolatos folyamatos fejlesztési célkitűzések és célértékek.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek be kell nyújtania 1. a nyersanyagok (szilikon vagy más elasztomerek) gyártójának, valamint 2. az újrahasználható menstruációs kelyhek gyártójának nyilatkozatát arra vonatkozóan, hogy megfelel e kritériumnak. A nyilatkozatot jelentéssel kell alátámasztani, amely részletesen ismerteti a beszállítók által az egyes érintett telephelyeken a szabványok – így az ISO 14001 és/vagy az ISO 50001 – víz- hulladék és energiatervekre vonatkozó követelményeinek betartása céljából elfogadott eljárásokat.

Ha a hulladékgazdálkodást kiszervezik, akkor e kritérium vonatkozásában az alvállalkozó megfeleléségi nyilatkozatát is be kell nyújtani.

Az uniós környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) nyilvántartásba vett és/vagy az ISO 14001, ISO 50001, EN 16247 vagy ezekkel egyenértékű szabvány/rendszer szerint tanúsított kérelmezők esetében e követelmények akkor tekinthetők teljesítettnek, ha:

- a) a gyártóüzem(ek) víz-, hulladék- és energiagazdálkodási terveinek integrálását dokumentálják a vállalat EMAS környezetvédelmi nyilatkozatában; vagy
- b) az ISO 14001, ISO 50001, EN 16247 szabvány vagy az ezekkel egyenértékű rendszer megfelelőképpen integrálja a gyártóüzem(ek) víz-, hulladék- és energiagazdálkodási terveit.

3. kritérium A nyersanyagok hatékony felhasználása a végtermék gyártása során

E kritérium követelményei a végtermék gyártásának helyszínére vonatkoznak.

A végtermékek gyártása és csomagolása során keletkező, hulladéklerakóban elhelyezett vagy energetikai hasznosítás nélkül elégetett hulladék mennyisége nem haladhatja meg a végtermék tömegének 4 %-át.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek meg kell erősítenie a fenti követelménynek való megfelelést.

A kérelmezőnek bizonyítékot kell benyújtania arról a hulladékmennyiségről, amelyet a gyártási folyamat során nem használtak fel újra vagy nem alakítottak át más anyagokká és/vagy energiává.

A kérelmezőnek ismertetnie kell a következők mindegyikét:

- a) a termék és a csomagolás tömege,
- b) a gyártás során keletkező összes hulladékáram, és
- c) a hasznosított hulladék feldolgozására szolgáló kezelés és a hulladéklerakóban elhelyezett vagy elégetett hulladékfrakció.

A hulladéklerakóban elhelyezett vagy energetikai hasznosítás nélkül elégetett hulladék mennyiségét a keletkezett hulladék és a hasznosított (újrahasznált, újrafeldolgozott stb.) hulladék mennyisége közötti különbség alapján kell kiszámítani.

4. kritérium Tilalom vagy korlátozás hatálya alá eső anyagok

4.1. Az 1272/2008/EK rendeletnek megfelelően osztályozott anyagokra vonatkozó korlátozások

Ez a kritérium a végtermékre és annak bármely alkotóelemére vonatkozik.

A 4. táblázatban foglalt eltérés hiányában a végtermék, illetve annak bármely alkotóeleme nem tartalmazhat olyan összetevőt (önállóan vagy keverékekben), amely a 2. táblázatban megadott, az 1272/2008/EK rendeletnek megfelelően meghatározott veszélyességi osztályok vagy veszélyességi kategóriák valamelyikébe tartozik, és amelyre vonatkozik a kapcsolódó figyelmeztetőmondat-kódok valamelyike.

2. táblázat: Tilalom hatálya alá eső veszélyességi osztályok, veszélyességi kategóriák és kapcsolódó figyelmeztetőmondat-kódok

Rákkeltő, mutagén vagy reprodukciót károsító anyagok	
1A. és 1B. kategória	2. kategória
H340 Genetikai károsodást okozhat.	H341 Feltehetően genetikai károsodást okoz.
H350 Rákot okozhat.	H351 Feltehetően rákot okoz.
H350i Belélegezve rákot okozhat.	-
H360F Károsíthatja a termékenységet.	H361f Feltehetően károsítja a termékenységet.
H360D Károsíthatja a születendő gyermeket.	H361d Feltehetően károsítja a születendő gyermeket.
H360FD Károsíthatja a termékenységet. Károsíthatja a születendő gyermeket.	H361fd Feltehetően károsítja a termékenységet. Feltehetően károsítja a születendő gyermeket.
H360Fd Károsíthatja a termékenységet. Feltehetően károsítja a születendő gyermeket.	H362 A szoptatott gyermeket károsíthatja.
H360Df Károsíthatja a születendő gyermeket. Feltehetően károsítja a termékenységet.	
Akut toxicitás	
1. és 2. kategória	3. kategória
H300 Lenyelve halálos.	H301 Lenyelve mérgező.
H310 Bőrrel érintkezve halálos.	H311 Bőrrel érintkezve mérgező.
H330 Belélegezve halálos.	H331 Belélegezve mérgező.

H304 Lenyelve és a légutakba kerülve halálos lehet.	EUH070 Szembe kerülve mérgező.
Specifikus célszervi toxicitás	
1. kategória	2. kategória
H370 Károsítja a szerveket.	H371 Károsíthatja a szerveket.
H372 Ismétlődő vagy hosszabb expozíció esetén károsítja a szerveket.	H373 Ismétlődő vagy hosszabb expozíció esetén károsíthatja a szerveket.
Légzőszervi és bőrszenzibilizáció	
1A. kategória	1B. kategória
H317 Allergiás bőrreakciót válthat ki.	H317 Allergiás bőrreakciót válthat ki.
H334 Belélegezve allergiás és asztmás tüneteket és nehéz légzést okozhat.	H334 Belélegezve allergiás és asztmás tüneteket és nehéz légzést okozhat.
Az emberi egészségre és a környezetre ható endokrin károsító anyagok	
1. kategória	2. kategória
EUH380: Endokrin károsító hatású lehet az embereknél.	EUH381: Feltételezhetően endokrin zavart okozhat az embereknél.
EUH430: Endokrin károsító hatású lehet a környezetben.	EUH431: Feltételezhetően endokrin zavart okozhat a környezetben.
Perzisztens, bioakkumulatív és mérgező anyagok	
PBT	vPvB
EUH440: Felhalmozódik a környezetben és az élő szervezetekben, beleértve az embereket is.	EUH441: Nagymértékben felhalmozódik a környezetben és az élő szervezetekben, beleértve az embereket is.
Perzisztens, mobilis és mérgező anyagok	
PMT	vPvM
EUH450: Tartós, diffúz szennyezést okozhat a vízkészletekben.	EUH451: Rendkívül tartós, diffúz szennyezést okozhat a vízkészletekben.

Ezenfelül a 4. táblázatban foglalt eltérés hiányában a végtermék, illetve annak bármely alkotóeleme nem tartalmazhat olyan összetevőt (önállóan vagy keverékekben) 0,010 tömegszázalék feletti koncentrációban, amely a 3. táblázatban megadott, az 1272/2008/EK rendeletnek megfelelően meghatározott veszélyességi osztályok vagy veszélyességi kategóriák valamelyikébe tartozik, és amelyre vonatkozik a kapcsolódó figyelmeztetőmondat-kódok valamelyike.

3. táblázat: Korlátozás hatálya alá eső veszélyességi osztályok, veszélyességi kategóriák és kapcsolódó figyelmeztetőmondat-kódok

A vízi környezetre veszélyes anyagok	
1. és 2. kategória	3. és 4. kategória
H400 Nagyon mérgező a vízi élővilágra.	H412 Ártalmas a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz.
H410 Nagyon mérgező a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz.	H413 Hosszan tartó ártalmas hatást okozhat a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz.

tartó károsodást okoz.	gyakorolhat a vízi élővilágra.
H411 Mérgező a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz.	
Az ózonrétegre veszélyes anyagok	
H420 Károsítja a közegészséget és a környezetet, mert a légkör felső rétegeiben lebontja az ózont.	

4. táblázat: Eltérések az 1272/2008/EK rendelet szerinti harmonizált osztályozás alá eső anyagokra vonatkozó korlátozásoktól

Anyag típusa	Az eltérés tárgyát képező veszélyességi osztály, veszélyességi kategória és figyelmeztetőmondat-kód	Az eltérés feltételei
A harmonizált osztályozás szerinti H304 kategóriába sorolt anyagok.	H304	A 40 °C-on 20,5 cSt alatti viszkozitású anyagok.
Titán-dioxid (nanoforma)	H351	Csak pigmentként való használat esetén. Nem használható por vagy spray formájában.

A figyelmeztetőmondat-kódok általában anyagokra vonatkoznak. Ha azonban az anyagokról nem lehetséges külön adatokat beszerezni, a keverékekre vonatkozó besorolási szabályokat kell alkalmazni.

A fenti követelmény nem vonatkozik azon anyagok vagy keverékek használatára, amelyeket a gyártási folyamat során kémiaiilag oly módon módosítottak, hogy azok a veszélyek, amelyek miatt az anyagot vagy keveréket az 1272/2008/EK rendelet alapján osztályozták, már nem állnak fenn.

Ez a kritérium nem vonatkozik a következőkre:

- az 1907/2006/EK rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott hatálya alá nem tartozó anyagok;
- az 1907/2006/EK rendelet 2. cikke (7) bekezdése b) pontjának hatálya alá tartozó anyagok; ez a pont azokat a kritériumokat állapítja meg, amelyek alapján a szóban forgó rendelet V. mellékletében szereplő anyagok mentesülnek a regisztrálási, továbbfelhasználói és értékelési követelmények alól.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek aláírással ellátott nyilatkozatot kell benyújtania a 4.1. alkritériumnak való megfelelésről, és rendelkezésre kell bocsátania az alkotóelemek gyártóinak vonatkozó nyilatkozatait, az összes felhasznált vegyi anyag jegyzékét, azok biztonsági adatlapját vagy a

vegyi anyag beszállítóinak nyilatkozatát, valamint minden olyan vonatkozó nyilatkozatot, amely igazolja a követelménynek való megfelelést.

A korlátozás hatálya alá eső anyagok és elkerülhetetlen szennyeződések esetében a korlátozás hatálya alá eső anyag vagy szennyeződés koncentrációját és 100 %-os feltételezett retenciós faktort kell alkalmazni a végtermékben maradó korlátozás hatálya alá eső anyag vagy szennyeződés mennyiségének becsléséhez. A vegyipari termékben legfeljebb 0,0100 tömegszázalék szennyeződés lehet jelen. Az összetevőkből ismertén felszabaduló vagy lebomló anyagok összetevőknek, nem szennyeződésnek tekintendők.

A 100 %-os retenciós faktortól való bárminté eltérést (például az oldószer párolgásával) vagy a korlátozás hatálya alá eső szennyeződés kémiai módosítását indokolni kell.

A 4.1. alkritérium szerinti követelmény alól mentesülő anyagok esetében (lásd az 1907/2006/EK rendelet IV. és V. mellékletét) a megfelelés igazolására elegendő a kérelmező ilyen értelmű nyilatkozata.

Mivel az uniós ökcímke használatára vonatkozó egyazon engedély hatálya alá különféle, ugyanazon vegyi anyagok felhasználásával előállított termékek vagy potenciális termékek is tartozhatnak, a szennyeződés számítását elegendő az engedély hatálya alá tartozó, a kritérium szempontjából a legkedvezőtlenebb tulajdonságú termékre vagy alkotóelemre (például a korlátozás hatálya alá eső festékek ellenőrzése esetében a legnagyobb nyomtatott felülettel rendelkező termékre) nézve benyújtani.

A fenti bizonyítékokat a kérelmező szállítói láncába tartozó bármely beszállító közvetlenül is benyújthatja az illetékes testületeknek.

4.2. Különös aggodalomra okot adó anyagok (SVHC-k)

Ez a kritérium a végtermékre és annak bármely alkotóelemére vonatkozik.

A végtermék, illetve annak bármely alkotóeleme nem tartalmazhat olyan összetevőt (önállóan vagy keverékekben), amely megfelel az 1907/2006/EK rendelet 57. cikkében említett kritériumoknak és amelyet az említett rendelet 59. cikkében leírt eljárásnak megfelelően azonosítottak, illetve amely szerepel a különös aggodalomra okot adó anyagok jelöltlistáján.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek aláírással ellátott nyilatkozatot kell benyújtania arról, hogy a végtermék, illetve annak bármely alkotóeleme nem tartalmaz különös aggodalomra okot adó anyagokat. A nyilatkozatot alá kell támasztani a végtermék és annak alkotóelemei előállításához felhasznált valamennyi beszállított vegyi anyag és anyag biztonsági adatlapjával.

A különös aggodalomra okot adó anyagnak minősülő és az 1907/2006/EK rendelet 59. cikkének bekezdése szerinti jelöltlistán szereplő vegyi anyagok jegyzékét lásd:

<https://www.echa.europa.eu/candidate-list-table>.

A jegyzékre az uniós ökocímke iránti kérelem benyújtásának napján érvényes állapota szerint kell hivatkozni.

A különös aggodalomra okot adó anyagként azonosított elkerülhetetlen szennyeződések esetében a szennyeződés koncentrációját és 100 %-os feltételezett retenciós faktort kell alkalmazni a végtermékben maradó különös aggodalomra okot adó anyagnak minősülő szennyeződés mennyiségének becsléséhez. A vegyipari termékben legfeljebb 0,0100 tömegszázalék szennyeződés lehet jelen. Az összetevőkből ismerten felszabaduló vagy lebomló anyagok összetevőknek, nem szennyeződésnek tekintendők.

A 100 %-os retenciós faktortól való bármilyen eltérést (például az oldószer párolgásával) és a különös aggodalomra okot adó anyagnak minősülő szennyeződés kémiai módosítását indokolni kell.

4.3. Egyéb különleges korlátozások

4.3.1. Tilalom hatálya alá eső, meghatározott anyagok

Ez a kritérium a végtermékre és annak bármely alkotóelemére vonatkozik.

A következő anyagok (önállóan vagy keverékekben) nem adhatók hozzá a végtermékben vagy annak bármely alkotóelemében használt vegyipari termékhez:

- a) 5-klór-2-metil-4-izotiazolin-3-on (CMIT);
- b) alkil-fenol-etoxilátok (APE-k) és egyéb alkil-fenol-származékok [1];
- c) antibakteriális szerek (pl. nanoezüst és triklozán);
- d) formaldehid és formaldehidet kibocsátó anyagok;
- e) metil-izotiazolinon (MIT);
- f) nitropézsma és policiklusos pézsma;
- g) a szilikongyártásban katalizátorként használt szerves ónvegyületek;
- h) parabének;
- i) ftalátok;
- j) endokrin károsító tulajdonságuként azonosított anyagok;
- k) olyan anyagok, amelyek az endokrin károsító hatások szempontjából további vizsgálat tárgyát képező anyagok uniós prioritási listájának 1. vagy 2. kategóriába tartozó, az endokrin rendszert potenciálisan károsító anyagoknak minősülnek.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek aláírással ellátott nyilatkozatot kell benyújtania az alkritériumnak való megfelelésről, és adott esetben mellékelnie kell a beszállítók nyilatkozatait is. Az ebben az alkritériumban felsorolt anyagok csak szennyeződésként és a vegyipari termékben 0,0100 tömegszázaléknál kisebb koncentrációban lehetnek jelen. Az összetevőkből ismerten felszabaduló vagy lebomló anyagok összetevőknek, nem szennyeződésnek tekintendők.

[Megjegyzés:

[1] Az anyag neve = „Alkil-fenol”, lásd: <https://echa.europa.eu/es/advanced-search-for-chemicals>.]

4.3.2. Illatanyagok

Ez a kritérium a végtermékre, annak bármely alkotóelemére, a különálló alkotóelemekre és a csomagolásra vonatkozik.

Illatanyagok nem adhatók hozzá sem a végtermékhez, sem annak bármely alkotóeleméhez, sem a különálló alkotóelemekhez, sem a csomagoláshoz.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek aláírással ellátott nyilatkozatot kell benyújtania az alkritériumnak való megfelelésről.

4.3.3. Festékek és színezékek

Ez az alkritérium a végtermékre és annak bármely alkotóelemére vonatkozik. Ez a követelmény nem vonatkozik sem a különálló alkotóelemekre, sem a fogyasztói csomagolásra, sem a tájékoztató anyagokra.

Az újrahasználatos menstruációs kelyhekben felhasznált színezékek és festékek mennyisége nem haladhatja meg a kehely össztömegének 2 %-át.

A színezékekben és festékekben szennyeződésként előforduló antimon, arzén, bárium, kadmium, króm, ólom, higany, szelén, primer aromás aminok és poliklórozott bifenil mennyisége nem haladhatja meg az Európa Tanács által kiadott, az élelmiszerekkel érintkezésbe kerülő műanyagokban használt színezékekről szóló AP(89)1 állásfoglalásban¹ megadott határértékeket.

A felhasznált színezékeknek továbbá meg kell felelniük a Német Szövetségi Kockázatértékelési Intézet (Bundesinstitut für Risikobewertung, a továbbiakban: BfR) által készített, a termékekben használt műanyag- és más polimerszínezékekről szóló IX. ajánlásnak² vagy a 817.023.21 svájci rendelet 2. mellékletének³ és 10. mellékletének⁴.

A felhasznált színezékeknek és festékeknek meg kell felelniük a 4.1. és a 4.2. alkritériumnak is.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek aláírással ellátott nyilatkozatot kell benyújtania a fenti alkritériumnak való megfelelésről, és adott esetben mellékelnie kell a beszállítók nyilatkozatait is, továbbá olyan dokumentumokat kell benyújtania, amelyek biztosítják, hogy a színezékekben vagy festékekben található szennyeződések megfelelnek az Európa Tanács AP(89)1 állásfoglalásának, és hogy a felhasznált színezékek és festékek engedélyezettek a BfR által készített, *a termékekben használt műanyag- és más polimerszínezékekről szóló IX. ajánlással*, a 817.023.21 svájci rendelet 2. mellékletével és 10. mellékletével, vagy a BfR által készített, *az élelmiszerekkel érintkezésbe kerülő papírról és kartonról szóló XXXVI. ajánlással* összhangban.

¹ Lásd a 16. lábjegyzetet.

² Lásd a 17. lábjegyzetet.

³ Lásd a 18. lábjegyzetet.

⁴ Lásd a 19. lábjegyzetet.

4.3.4. Ciklosziloxánok

Ez az alkritérium a végtermékre és annak bármely alkotóelemére vonatkozik.

Oktametil-ciklotetrasziloxán D4 (CAS 556-67-2), dekametil-ciklopentasziloxán D5 (CAS 541-02-6) és dodekametil-ciklohexasziloxán D6 (CAS 540-97-6) nem lehet 100 ppm (0,0100 tömegszázalék) feletti koncentrációban jelen a nyersanyagként használt szilikonban. A 100 ppm-es határértéket minden anyagra külön-külön kell alkalmazni.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek aláírással ellátott nyilatkozatot kell benyújtania a fenti alkritériumnak való megfelelésről, és adott esetben mellékelnie kell a beszállítók nyilatkozatait is.

5. kritérium Csomagolás

Ez a kritérium a fogyasztói csomagolásra és a gyűjtőcsomagolásra vonatkozó követelményeket határozza meg.

A gyűjtőcsomagolást kerülni kell, vagy kizárólag kartonból és/vagy papírból készülhet.

a) A csomagoláshoz használt karton és/vagy papír

A kartonból és/vagy papírból készült fogyasztói csomagolásnak legalább 40 %-ban kell újrafeldolgozott anyagot tartalmaznia.

A kartonból és/vagy papírból készült gyűjtőcsomagolásnak legalább 80 %-ban kell újrafeldolgozott anyagot tartalmaznia.

A fogyasztói csomagoláshoz és a gyűjtőcsomagoláshoz használt karton és/vagy papír fennmaradó részének (a 100 % és az újrafeldolgozott tartalom százalékos aránya közötti különbség) független harmadik fél – például az FSC vagy a PEFC – tanúsítási rendszere vagy ezekkel egyenértékű tanúsítási rendszer által kiadott, érvényes fenntartható erdőgazdálkodási tanúsítvánnyal kell rendelkeznie. A fenntartható erdőgazdálkodási tanúsítványt kiállító tanúsító szervezetnek rendelkezniük kell a szóban forgó tanúsítási rendszer akkreditációjával/elismerésével.

b) A csomagoláshoz használt műanyag

- 2026. december 31-ig a műanyagból készült fogyasztói csomagolásnak legalább 20 %-ban kell újrafeldolgozott anyagot tartalmaznia.
- 2027. január 1-jétől a műanyagból készült fogyasztói csomagolásnak legalább 35 %-ban kell újrafeldolgozott anyagot tartalmaznia.

c) Újrafeldolgozhatóság

A fogyasztói csomagolás (karton és/vagy papír vagy műanyag) és a gyűjtőcsomagolás (karton és/vagy papír) újrafeldolgozható tartalmának legalább 95 tömegszázalékot kell kitennie, míg a maradék 5 %-nak az újrafeldolgozással összeegyeztethetőnek kell lennie.

d) További követelmények

- A kompozit csomagolás (akár fogyasztói csomagolás, akár gyűjtőcsomagolás esetében), a műanyagkeverékek használata, illetve a karton és/vagy papír műanyaggal vagy fémmel való bevonása nem megengedett.
- A fogyasztói csomagoláson fel kell tüntetni a fogyasztói csomagolás és a gyűjtőcsomagolás újrafeldolgozott tartalmát és újrafeldolgozhatóságát.

e) Különálló alkotóelem: zsák vagy tasak

Az újrahasználatos menstruációs kelyheket 100 %-ban tanúsított, fenntartható eredetű szálakból készült újrahasználatos zsákban vagy tasakban kell értékesíteni.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek be kell nyújtania a következőket: 1. aláírással ellátott megfelelőségi nyilatkozat, amely feltünteti a fogyasztói csomagolás, valamint adott esetben a gyűjtőcsomagolás újrafeldolgozott tartalmának százalékos arányát; 2. megfelelőségi nyilatkozat, amely feltünteti a fogyasztói csomagolás és a gyűjtőcsomagolás újrafeldolgozhatóságát, és 3. nagy felbontású fénykép a fogyasztói csomagolásról, amelyen világosan látszanak a fogyasztói csomagolás és a gyűjtőcsomagolás újrafeldolgozott tartalmára és újrafeldolgozhatóságára vonatkozó információk.

Az illetékes testületek 2027. január 1-je után ismételten ellenőrzik a fogyasztói csomagolás újrafeldolgozottműanyag-tartalmának százalékos arányát feltüntető megfelelőségi nyilatkozatot.

A kérelmezőnek ellenőrzött számviteli dokumentumokat kell bemutatnia, amelyek igazolják, hogy a fogyasztói csomagoláshoz és a gyűjtőcsomagoláshoz felhasznált karton és/vagy papír fennmaradó része (a 100 % és az újrafeldolgozott tartalom százalékos aránya közötti különbség) a hatályos FSC-, PEFC- vagy ezekkel egyenértékű rendszerek szerint tanúsított anyagnak minősül. Az ellenőrzött számviteli dokumentumoknak az uniós ökocímke használatára vonatkozó engedély teljes időtartamára érvényesnek kell lenniük. Az illetékes testületek 12 hónappal az engedély odaítélését követően ismételten ellenőrzik a számviteli dokumentumokat.

Az újrafeldolgozott tartalmat az EN 45557 vagy az ISO 14021 szabványnak megfelelően, az újrafeldolgozhatóságot pedig az EN 13430 vagy az ISO 18604 szabványnak megfelelően kell ellenőrizni.

A csomagolásban található újrafeldolgozottműanyag-tartalomnak meg kell felelnie a felügyeleti láncra vonatkozó valamely szabványnak, például az ISO 22095 vagy az EN 15343 szabványnak. Egyenértékű módszerek akkor fogadhatók el, ha azokat harmadik fél

egyenértékűnek tekinti, továbbá mellékelni kell az e követelménynek való megfelelést igazoló részletes magyarázatokat és a kapcsolódó igazoló dokumentumokat. Az újrafeldolgozott anyag beszerzését igazoló számlákat is be kell nyújtani.

Ezenkívül a csomagolás újrafeldolgozhatóságának (újrafeldolgozásra való rendelkezésre állás és újrafeldolgozással való összeegyeztethetőség) vizsgálata során a szabványos vizsgálati előírásoknak megfelelően kell eljárni. A karton- és/vagy papírcsomagolás újrafeldolgozhatóságát újrapépesíthetőségi vizsgálattal kell értékelni, és ebben az esetben a kérelmezőnek a PTS-RH 021 módszer, az ATICELCA 501 értékelési rendszer vagy ezekkel egyenértékű, az illetékes testület által elfogadott standard módszer alapján készült vizsgálati jegyzőkönyv(ek) eredményeivel alátámasztva kell igazolnia a karton- és papírcsomagolás újrapépesíthetőségét. A műanyagcsomagolás esetében az elkülönítésen vagy ellenőrzött keverésen alapuló rendszerek – például a RecyClass rendszer – tanúsításai is elfogadhatók független harmadik fél által kiadott tanúsításként. Egyenértékű vizsgálati módszerek akkor fogadhatók el, ha azokat harmadik fél egyenértékűnek tekinti.

Ezenfelül a kérelmezőnek megfelelőségi nyilatkozatot kell benyújtania, amelyet az újrahasználatos zsákra vagy tasakra vonatkozó, független tanúsító által tanúsított, érvényes felügyeletilánc-tanúsítvánnyal kell alátámasztani. Az FSC-, a PEFC-, az OEKO-TEX-, a GOTS-, illetve az ezekkel egyenértékű tanúsítási rendszereket el kell fogadni független harmadik fél általi tanúsításként.

6. kritérium A termék és a csomagolás ártalmatlanítására vonatkozó iránymutatás

A fogyasztói csomagolásnak iránymutatást kell tartalmaznia a fogyasztói csomagolás, a gyűjtőcsomagolás (ha van ilyen), a különálló alkotóelemek és a használt termék ártalmatlanítása tekintetében. A fogyasztói csomagoláson szöveggel vagy vizuális szimbólumokkal fel kell tüntetni a következőket:

- a) a fogyasztói csomagolást, a gyűjtőcsomagolást (ha van ilyen), a különálló alkotóelemeket és a kelyhet tilos a WC-be dobni, és
- b) a fogyasztói csomagolás, a gyűjtőcsomagolás (ha van ilyen), a különálló alkotóelemek és életciklusa végén a kehely helyes ártalmatlanításának módja.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek olyan nagy felbontású fényképet kell benyújtania a fogyasztói csomagolásról, amelyen világosan látszanak az ártalmatlanítással kapcsolatos információk.

7. kritérium Tájékoztatás a termék használatáról

A termékhez használati utasítást kell mellékelni. A gyártónak gondoskodnia kell arról, hogy a felhasználó legalább a következő információkat megkapja:

- a) A megfelelő méretű kehely kiválasztása. Ezt az információt úgy kell feltüntetni, hogy a felhasználó még a vásárlás előtt hozzáférhessen (pl. a fogyasztói csomagoláson).
- b) A kehely megfelelő használata a szivárgás és/vagy a kényelmetlenség elkerülése érdekében.
- c) Mennyi ideig viselhető a kehely kiürítés előtt. A viselés maximális időtartamára vonatkozó információkat vizsgálati tanulmányokkal kell alátámasztani. Ezt az információt jól látható módon, például logóval vagy félkövér betűkkel kell mind a csomagoláson, mind pedig a használati utasításon feltüntetni.
- d) A kehely használat előtti és utáni tisztítása egyazon menstruációs időszak alatt. Meg kell adni legalább a kézmosás jelentőségével, a kifőzéssel (szükséges-e, és ha igen, mennyi ideig), a vízzel (meleg/hideg), a szappannal (használható-e, és ha igen, milyen mennyiségben) és a tisztítás időtartamával kapcsolatos információkat. Ezeket az információkat vizsgálati tanulmányokkal kell alátámasztani.
- e) A kehely tisztítása és tárolása a menstruációs időszakok között. Meg kell adni legalább a kézmosás jelentőségével, a kifőzés jelentőségével (beleértve annak időtartamát), a vízzel (meleg/hideg), a szappannal (használható-e, és ha igen, milyen mennyiségben) és a tisztítás időtartamával kapcsolatos információkat. Ezeket az információkat vizsgálati tanulmányokkal kell alátámasztani.
- f) A kehely élettartama (meddig használható). Ezenkívül fel kell tüntetni azt az állítást, hogy a kehely esetleges elszíneződése nem befolyásolja annak élettartamát és működését.
- g) Tájékoztatást kell nyújtani a toxikus sokk szindróma kialakulásának kockázatáról.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek be kell nyújtania a tájékoztató anyagok/terméktájékoztató egy-egy példányát és adott esetben a kehely felhasználóknak szóló információkat feltüntető csomagolását. A kérelmezőnek be kell nyújtania a fenti követelményeket alátámasztó releváns vizsgálatokat/tanulmányokat – pl. biológiai kockázatértékeléseket vagy toxikológiai tanulmányokat – is.

8. kritérium Használatra való alkalmasság és termékminőség

A végtermék hatékonyságának/minőségének kielégítőnek és legalább a már forgalomban lévő termékekével egyenértékűnek kell lennie.

A használatra való alkalmasságot az 5. táblázatban feltüntetett jellemzők és paraméterek szerint kell vizsgálni. Amennyiben megállapítottak teljesítményküszöböket, ezeket el kell érni.

A használatra való alkalmasságot az újrahasználható menstruációs kelyhek gyártásához használt anyagok biokompatibilitására vonatkozó hivatkozott technikai vizsgálatokkal kell

vizsgálni. A biokompatibilitás-vizsgálatnak a citotoxicitás, a pirogenitás, a szenzibilizáció, a bőrirritáció és az implantáció (90 nap) biológiai értékelésére kell irányulnia.

5. táblázat: A vizsgálandó termék használatra való alkalmasságát leíró jellemzők és paraméterek

Jellemzők		Előírt vizsgálati eljárás (teljesítményküszöb)
Fogyasztói vizsgálatok	U1. Szivárgás elleni védelem	Fogyasztói vizsgálat (a terméket tesztelő fogyasztók 80 %-a kielégítőnek ítéli a teljesítményt)
	U2. Illeszkedés és kényelem	
	U3. Összteljesítmény	
Technikai vizsgálatok	T1. Biokompatibilitás	A citotoxicitás, a pirogenitás, a szenzibilizáció, a bőrirritáció és az implantáció (90 nap) tekintetében végzett vizsgálatok alapján nincsenek releváns, az ISO 10993 szabvány szerinti biológiai hatások. Alternatív megoldásként az USP VI. osztály szerinti szabványnak (akut szisztémás toxicitás, intradermális toxicitás és implantációs vizsgálat) való megfelelés is igazolható.

Értékelés és ellenőrzés:

Vizsgálati jegyzőkönyvet kell benyújtani, amely ismerteti a vizsgálati módszereket, a vizsgálati eredményeket és a felhasznált adatokat. A vizsgálatokat olyan laboratóriumok végezhetik, amelyek minőségbiztosítási rendszer tanúsításával rendelkeznek.

A fogyasztói vizsgálatokat az uniós öko címkére pályázó, adott termékeken kell elvégezni. Ha azonban bizonyítható, hogy a termékek teljesítménye azonos, elegendő csak egy méretet vagy termékcsoporthoz tartozó különböző méretek reprezentatív keverékét megvizsgálni.

Az uniós öko címkére pályázó újrahasználatos menstruációs kelyhek gyártásához felhasznált anyag(ok)on technikai vizsgálatokat kell végezni. Ha azonban bizonyítható, hogy egyazon anyag felhasználásával többféle újrahasználatos menstruációs kelyhet gyártanak, a szóban forgó anyagot elegendő csak egy alkalommal vizsgálni. Magukat az újrahasználatos menstruációs kelyheket nem kell technikai vizsgálatnak alávetni, csak a kelyhek gyártásához használt anyagokat (ezek közé tartoznak a felhasznált szilikonok, a keresztkötésű szilikon-elasztomerek, más elasztomerek, a színezőanyagok és bármely egyéb anyag).

Különösen ügyelni kell az anyagok és a termékek mintavételére, szállítására és tárolására annak érdekében, hogy az eredmények reprodukálhatók legyenek. Javasolt elkerülni a termékek azonosíthatatlanná tételét vagy átcsomagolását semleges csomagolásba annak érdekében, hogy a termék és/vagy a csomagolás teljesítménye ne módosuljon, kivéve ha a módosulás kizárható.

A vizsgálatokra vonatkozó információkat – az adatok bizalmas kezelésének tiszteletben tartása mellett – az illetékes testületek rendelkezésére kell bocsátani. A vizsgálatok eredményeit közérthetően kell ismertetni, és az adatfelhasználó számára könnyen érthető kifejezésekkel, mértékegységekkel és szimbólumokkal kell bemutatni. Ennek során az alábbi elemeket kell meghatározni: a vizsgálatok helye és időpontja; a vizsgált anyagok kiválasztásához alkalmazott kritériumok és a reprezentativitásuk; a kiválasztott vizsgálati jellemzők és adott esetben bizonyos jellemzők figyelmen kívül hagyásának okai; az alkalmazott vizsgálati módszerek és adott esetben korlátaik. A vizsgálatok eredményeinek felhasználását illetően egyértelmű iránymutatást kell adni.

További iránymutatások a fogyasztói vizsgálatokhoz:

- A mintavételnek, a vizsgálat megtervezésének, a tesztelők kiválasztásának és a vizsgálati eredmények kiértékelésének meg kell felelniük a standard statisztikai eljárásoknak (AFNOR Q 34-019, ASTM E1958-07e1 vagy ezekkel egyenértékű módszer).
- Minden terméket kérdőív alapján kell értékelni. A vizsgálatnak legkevesebb 72 óráig, amennyiben lehetséges, egy hétig kell tartania, és a termék szokásos alkalmazási feltételei között kell megvalósulnia.
- A tesztelők ajánlott száma legalább 30 fő. A felmérésben részt vevő összes személy a vizsgált termék meghatározott típusának/méretének tényleges felhasználója.
- A vizsgálatban részt vevő személyeknek reprezentálniuk kell a piacon jelenlevő fogyasztók különböző csoportjainak arányait. Az életkort és az országot egyértelműen meg kell adni.
- Beteg vagy krónikus betegségben szenvedő személyek nem vehetnek részt a vizsgálatban. Azokat az eseteket, amikor a tesztelő személy megbetegszik a fogyasztói vizsgálat során, fel kell tüntetni a kérdőíven, továbbá válaszai nem vehetők figyelembe a kiértékelésnél.
- A fogyasztói vizsgálatok (szívárgásvédelem, illeszkedés és kényelem, valamint összteljesítmény) során a terméket vizsgáló fogyasztók 80 %-ának kielégítőnek kell minősítenie a teljesítményt, ami azt jelenti, hogy a fogyasztó 60 pont felettinek értékeli a terméket (1–100-ig terjedő pontozási skálán). Alternatívaként a terméket vizsgáló fogyasztók 80 %-ának kell a terméket jónak, illetve nagyon jónak értékelnie (öt minősítési fokozat esetében: nagyon gyenge, gyenge, átlagos, jó, nagyon jó).
- Az eredményeket a fogyasztói vizsgálat befejezését követően statisztikailag ki kell értékelni.
- Ismertetni kell azokat a külső tényezőket, mint például márkázás, piaci részesedés és reklám, amelyek hatással lehetnek a termékek vélt teljesítményére.

A technikai vizsgálatok további követelményei:

— Amennyire lehetséges, a vizsgálatoknak termékre szabott, megismételhető és szigorú módszereken kell alapulniuk.

— A technikai vizsgálatokat az ISO 10993 szabványsorozattal vagy az USP VI. osztály szerinti szabvánnyal összhangban kell elvégezni.

— El kell fogadni azokat a vizsgálati módszereket is, amelyek hatóköre és követelményei egyenértékűeknek tekinthetők a megnevezett nemzeti és nemzetközi szabványokéival, és amelyek egyenértékűségét független harmadik fél megerősítette.

A kérelem értékeléssel és ellenőrzéssel foglalkozó részében megadott információknak megfelelően be kell nyújtani a termék tömegére, méreteire és tervezési sajátosságaira vonatkozó leírást.

9. kritérium Vállalati társadalmi felelősségvállalás a munkaügyi szempontok figyelembevételével

Ez a kritérium az újrahasználatos menstruációs kehely mint végtermék gyártási helyszínére vonatkozó követelményeket határozza meg.

Tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) multinacionális vállalatokra és a szociális politikára vonatkozó elvekről szóló háromoldalú nyilatkozatára⁵, az ENSZ Globális Megállapodására (2. pillér)⁶, az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelvekre⁷, valamint az OECD multinacionális vállalatokra vonatkozó iránymutatására⁸, a kérelmezőnek harmadik fel által kiadott, helyszíni ellenőrzésekkel alátámasztott igazolást kell benyújtania arra vonatkozóan, hogy a termék végső összeállítását végző üzemben tiszteletben tartották az említett nemzetközi dokumentumokban, valamint az alábbi kiegészítő rendelkezésekben foglalt, alkalmazandó elveket.

Az ILO alapegyezményei:

a) Gyermekmunka:

— a foglalkoztatás alsó korhatáráról szóló, 1973. évi 138. számú egyezmény

— a gyermekmunka legrosszabb formáiról szóló, 1999. évi 182. számú egyezmény

b) Kényszermunka:

— a kényszermunkáról szóló, 1930. évi 29. számú egyezmény és a kényszermunkáról szóló egyezmény 2014. évi jegyzőkönyve

— a kényszermunka felszámolásáról szóló, 1957. évi 105. számú egyezmény

⁵ Lásd a 21. lábjegyzetet.

⁶ Lásd a 22. lábjegyzetet.

⁷ Lásd a 23. lábjegyzetet.

⁸ Lásd a 24. lábjegyzetet.

c) Az egyesülés szabadsága és a kollektív tárgyaláshoz való jog:

— az egyesületi szabadság és a szervezkedési jog védelméről szóló, 1948. évi 87. számú egyezmény

— a szervezkedési és a kollektív tárgyalási jogról szóló, 1949. évi 98. számú egyezmény

d) Megkülönböztetés:

— az egyenlő értékű munka esetén egyenlő díjazásáról szóló, 1951. évi 100. számú egyezmény

— a foglalkoztatásból és a foglalkozásból eredő hátrányos megkülönböztetésről szóló, 1958. évi 111. számú egyezmény

Kiegészítő rendelkezések:

e) Munkaidő:

— a munkaidőről (ipar) szóló, 1919. évi 1. számú egyezmény

— a heti pihenőnapról (ipar) szóló, 1921. évi 14. számú egyezmény

f) Díjazás:

— a legkisebb munkabérek megállapítására vonatkozó eljárásról szóló, 1970. évi 131. számú egyezmény

— a fizetett éves szabadságról szóló, 1970. évi 132. számú egyezmény (módosított)

— Létminimum: A kérelmezőnek biztosítania kell, hogy a szokásos (48 órát meg nem haladó) munkahéten fizetett bérek (az adók, jutalmak, juttatások és túlórabérek nélkül) elegendőek legyenek a munkavállaló és egy négyfős család alapvető szükségleteinek (lakhatás, energia, táplálkozás, ruházat, egészségügyi ellátás, oktatás, ivóvíz, gyermekgondozás és közlekedés) kielégítéséhez, valamint bizonyos diszkrecionális jövedelem biztosításához. Ennek ellenőrzése az SA8000 szociális szabvány⁹ javadalmazásra vonatkozó útmutatása alapján történik.

g) Egészség és biztonság:

— a vegyi anyagok biztonságos munkahelyi használatáról szóló, 1981. évi 170. számú egyezmény

— a munkavállalók biztonságáról és egészségvédelméről szóló, 1990. évi 155. számú egyezmény

— a munkakörnyezetről (levegőszennyezés, zaj és rezgés) szóló, 1977. évi 148. számú egyezmény

⁹ Lásd a 25. lábjegyzetet.

h) Szociális védelem és társadalmi befogadás:

- az orvosi ellátásról és a táppénzről szóló, 1969. évi 130. számú egyezmény
- a társadalombiztosítás minimális normáiról szóló, 1952. évi 102. számú egyezmény
- az üzemi balesetek esetén járó ellátásokról szóló, 1964. évi 121. számú egyezmény
- az egyenlő elbírálásról (baleseti kártérítés) szóló, 1925. évi 19. számú egyezmény
- az anyaság védelméről szóló, 2000. évi 183. számú egyezmény

i) Méltányos elbocsátás:

- a munkaviszony megszüntetéséről szóló, 1982. évi 158. számú egyezmény

Az egyesülési szabadságot és a kollektív tárgyaláshoz való jogot törvényileg korlátozó helyeken a vállalkozás nem korlátozhatja a munkavállalókat abban, hogy alternatív mechanizmusokat dolgozzanak ki sérelmeik kifejezésére és jogaik védelmére a munkafeltételek és a foglalkoztatási feltételek tekintetében, és elismeri azokat a legitim munkavállalói szervezeteket, amelyekkel a munkahelyi kérdésekről párbeszédet tud folytatni.

Az ellenőrzési folyamat kiterjed a külső, ágazatfüggetlen szervezetekkel és érdekeltekkel folytatott konzultációkra a gyártóhelyek közelében, beleértve a szakszervezeteket, a közösségi szervezeteket, a civil szervezeteket és a munkaügyi szakértőket. Érdemi konzultációt kell folytatni két különböző alcsoporthoz legalább két érdekelt felével. Azokon a helyszíneken, ahol a nemzeti jog nem tudja biztosítani, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalás megfeleljen a fent említett nemzetközi egyezményeknek, az ellenőrzési folyamat részeként harmadik félnek kell helyszíni ellenőrzéseket lefolytatnia, amelyek ágazatfüggetlen értékelők által végzett, előre be nem jelentett helyszíni ellenőrzéseket is magukban foglalnak.

Annak érdekében, hogy az érdeklődő fogyasztók hozzáférjenek a teljesítményt bizonyító adatokhoz, az uniós öko címke használatára vonatkozó engedély érvényességi ideje alatt a kérelmezőnek az interneten közzé kell tennie az ellenőrzések összesített eredményeit és főbb megállapításait (ideértve a következőkre vonatkozó részleteket: a) hányszor és milyen súlyos mértékben került sor az egyes munkavállalói jogok és munkahelyi egészségvédelmi és biztonsági előírások megsértésére; b) jogorvoslati stratégia – ahol a jogorvoslat magában foglalja az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelvek koncepciója szerinti megelőzést; c) az érdekelt felekkel folytatott konzultáció során felárt ismétlődő jogsértések alapvető okainak értékelése – kivel konzultáltak, milyen kérdések merültek fel, ez hogyan befolyásolta a korrekciós intézkedési tervet).

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek igazolnia kell az e követelményeknek való megfelelést, ehhez be kell nyújtania a fent meghatározott rendelkezésekkel összhangban lévő magatartási kódexe legfrissebb változatát, minden egyes, végterméket összeállító üzem igazoló ellenőrzési

jelentését azon modell(ek) tekintetében, amely(ek)re ökocímkét kérvényez, valamint egy olyan internetes hivatkozást, ahol megtalálhatók a közzétett eredmények és megállapítások.

A harmadik felek által végzett helyszíni ellenőrzéseket olyan ellenőröknek kell lebonyolítaniuk, akik rendelkeznek az annak értékeléséhez szükséges képesítéssel, hogy az ágazati gyártóüzemek megfelelnek-e a szociális normáknak és a magatartási kódexeknek, azokban az országokban pedig, amelyek ratifikálták az ILO 1947. évi 81. számú, az iparban és a kereskedelemben a munkaügyi ellenőrzésről szóló egyezményét, és ahol az ILO felügyelet szerint a nemzeti munkaügyi felügyeleti rendszer hatékony¹⁰, valamint a munkaügyi felügyeleti rendszerek hatálya kiterjed a fentebb felsorolt területekre¹¹, közigazgatási szerv által kijelölt munkaügyi felügyelőknek kell ellátniuk ezt a feladatot.

Az ILO felsorolt alapegyezményei alkalmazandó elveinek, valamint a munkaidőre, a díjazásra, az egészségre és a biztonságra, továbbá a külső érdekeltekkel folytatott konzultációkra vonatkozó kiegészítő rendelkezéseknek való megfelelést ellenőrző, harmadik felek által alkalmazott rendszerekből vagy ellenőrzési folyamatokból származó érvényes tanúsítványok is elfogadhatók. E tanúsítványok a kérelem benyújtásának napján nem lehetnek 12 hónapnál régebbiek.

10. kritérium Az uniós ökocímkén feltüntetett információ

Az uniós ökocímke logója elhelyezhető a termék fogyasztói csomagolásán. A választható szövegmezős címke használata esetén a címkének a következő három állítást kell tartalmaznia:

- „A környezetre gyakorolt hatás csökkentését szem előtt tartva tervezték”,
- „Megfelel a káros anyagokra vonatkozó szigorú követelményeknek”,
- „Igazolt teljesítmény”.

A kérelmezőnek követnie kell az uniós ökocímke logójának használatáról szóló iránymutatásban szereplő, a logó használatára vonatkozó utasításokat:

https://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines.pdf

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek nyilatkozatot kell benyújtania az e követelménynek való megfelelésről, mellékelve a termék fogyasztói csomagolásáról készült nagy felbontású fényképet, amelyen világosan látszik a címke, a nyilvántartási szám/az engedélyszám, valamint adott esetben a címkével együtt megjeleníthető minden állítás.

¹⁰ Lásd a 21. lábjegyzetet.

¹¹ Lásd a 21. lábjegyzetet.